

4097 2. Beh. af Lovf. om Tillægsb. for Finantsaaret fra 1. April 1872 til 31. Marts 1873. 4098

partementschefen, og at der altsaa kunde være Grund til at lade en Sag imod Sidstnævnte bortfalde.

Th. Nielsen: Jeg maa ligesom den ærede sidste Raler meget beklage, at den høitagede Justitsminister ikke kan være tilstede her under denne Behandling, og vel paa Grund af, at han er faa optagen af Loven om det offentlige Tattigvæsen i det andet Thing, at han derfor har fundet sig foranlediget til at være tilstede der under sammes Behandling. Ikke desto mindre kan jeg ikke tilbageholde et Par Bemærkninger om den samme Sag, hvorom den ærede sidste Raler havde Ordet. Han undrede sig noget over, at Byfoged Bjørnsen har kunnet skjule en Kassemangel af saa stort Beløb, som der her er Tale om, i saa mange Aar, og det maa enhver forundre sig over; men der gives dog imidlertid Side 20, i Betænkningen en lille Nøgle, som tilbels løser Gaaden, thi Kammerherre Bedel siger netop i sin Indberetning, at han heller ikke rigtig kan forstaa det, men han tror dog, at det har sin Grund i, at Bjørnsen havde en særegen Begavelse, der er altsaa i denne Mand's særegne personlige Begavelse. Grunden søges til, at han har kunnet skjule denne Kassemangel. Jeg kan ikke negte, at det lige fra første Færd, da jeg læste hele dette Produkt, Afstykke, eller hvad jeg skal kalde det, angaaende denne Embedsmands Embedsførelse, har paa mig gjort et noget eiendommeligt Indtryk. Der er blevet sagt, jeg tror omtrent for et Par Aar siden her i Thinget, at Embedsmændene hængte sammen som Urtehalm; jeg skal ikke gjøre disse Ord til mine, men i alt Fald vises der her i dette Tilfælde, saa vidt jeg skjønner, en meget god Sammenhæng (Berg: De hængte sammen som Burrer). Ja, der er et folkeligt Udtryk, som siger, at de hængte sammen som Urtehalm. Jeg skal imidlertid hverken gjøre Udtrykket om Burrer eller Urtehalm til mit, men det forekommer mig, at der her er vist næsten alt for stor Sammenhæng. For det Første er dog Bjørnsen i hele den lange Tid, c. 14 Aar, bleven dækket ved de overordnede Embedsmænd. Man kan vel undre sig over, at Private ikke have kunnet opdage Noget, og man kan maaske ogsaa undre sig over, at hans Kontorpersonale ikke er blevet opmærksomt paa Forholdet, men man kan dog sige til Undskyldning for disse, for saa vidt de behøve nogen Undskyldning, at de maatte ogsaa stole noget paa Kontrolten. De vide jo, at den pågældende Embedsmands Bøger blive efterseede, at der bliver ført Kontrol med dem, og deri kan der vel

tilbels søges en Grund til, at de ikke have fundet nogen Foranledning til at tvivle om Mandens Bedærfstighed og Redelighed. Smidlertid ser man det Særlyndt, at der ikke er blevet gjort noget virkeligt, i alt Fald ikke aktivt, gjældende mod denne Embedsmænd, uagtet, det i det Mindste 2 Gange i en kort Periode, og mange Gange i hans Embedstid er blevet opdaget, at hans Bøger vare førte høist uordentligt, og uagtet det blev opdaget, den Gang Departementschefen var der, for at undersøge hans Bøger og Kassebeholdning, at han havde en mange Gange større Kassebeholdning, end han egentlig skulde have, saa at det jo, altsaa maatte antages, at han blandede sine egne Midler sammen med de offentlige, hvilket vilde være i høj Grad utilbørligt. Der er altsaa ikke foretaget Noget, uagtet dette oplyses med rene og klare Ord, og uagtet det tillige siges, at der jævnlig kom Klager over den nævnte Embedsmænd. Nu heder det rigtigt nok, at disse Klager ikke gik ud paa, at man tvivlede om Mandens Redelighed og Bedærfstighed, men at de kun angik hans personlige Afærd. Dvort denne personlige Afærd har bestaaet, siges der ikke noget Videre om, men da vor Embedsstand, jo i det Hele berømmes for at være saa human, ved jeg ikke, om der her foreligger Undtagelser derfra, eller hvad det er for en personlig Afærd, der overhovedet siges, til, men i alt Fald finder jeg, at baade den Omstændighed, at Bøgerne vare førte uordentligt, og at der jævnlig kom Klager over hans personlige Afærd, og at han i det Mindste i Gang har haft en mange Gange større Kassebeholdning, end han skulde have, maatte have været tilstrækkelig Grund til, at gribe ind. Der er dernæst noget Andet, der er mig aldeles uforklarligt, og det er, hvorledes de overordnede Embedsmænd i en saa forholdsvis lille By som Rønne efter det Levnet, som Bjørnsen maa antages at have ført, og efter den Sjæld, han fra først af var kommen i, ikke have kunnet komme i Tanke om, at der dog mulig var noget Galt, ved hele den Maade, hvorpaa han bestyrede sit Embed, navnlig ser det unegtelig forunderligt ud, at Ingen har kunnet fatte Mistanke, uagtet der f. Ex. er nævnt med Henlynd til Fyren Siemans Bo, som Bjørnsen havde under Behandling, at det Beløb, der var i Boet, har været indbetalt i flere Aar; det er mig noget uforklarligt, at Alt dette har kunnet gaa, uden at der i mindste Maade er optaaet nogen Tvivl eller Mistanke mod den Pågældende. Smidlertid staar det saaledes for mig, at Amtmanden har en Tid lang — ikke med Billie, det skal jeg villig indrømme — men dog